

Závada Péter

HAMLET KARDJA VAGYOK, FEKETE NAP VIRRAD

Éleim felé elvékonyodom.
A kéz, mely megmarkolhatna,
halogat. A követeket már
tegnap kivégezték.

Sötét a reggel a kastélykertben,
alszik mértékszabó, udvari ékszerész,
de már feketén jön föl a nap
a gazdasági épületek mögött.

A reggel az udvar poros sebébe márt,
vagyok fúrge penge, vágyam hosszát
összemérném mostohaapáméval.

Tegnap este fényesre töröltek,
tükröződnek bennem a portikusz
kőoroszlánjai. De most azt verem vissza,
ahogy a főtanácsos teste és anyám hálóterme
gőzölögve egymásba nyílnak.

Sötét a reggel a kastélykertben,
a követeket már tegnap kivégezték.
Mintha egy ősi szó volnék az igazságra,
hazatalálok a vérbe.